

Sobretot el gall. i ast. occid. *pruida* que vé del femení corresponent (*DECH*, IV, 665-6) tractament fon. allí, cf. port. i gall. *oído* i entrada de la casa ADITUS 'eido', *peido*, PEDITUS.

Etimologia que ja vaig ubicar en el *DCEC* III, 665; *DECH* III, 665-6. Com precisa Dámaso Alonso, el sentit és «en una muntaña, el lugar preciso por donde un camino se pierde de vista, *trespruidar* dicen allí». S' estén fins a l'interior de Galícia, des de los Oscos, parlar de transició a l'asturià; després s'estén com a topònim fins al lleonès de Babia i fins prop d'Oviedo (Man. González 1959, *DECH* IV, a 3 ss.).

PRULLANS

Poble de la Baixa Cerdanya, a la dreta del Segre, prop de la unió amb el riu de la Llosa.

DOC. ANT.: 839: *Acta C. SdUrg. Prullianos* (Pujol nº 112). El capbreu del cartulari diu *Prulianos* i la còpia del *S. XII: Prulans*; 1086: *G. B. de Prulianos* (Monsalvatje XXIII, 370); 1175: *Prolans* (*Cart. Poblet*, 191); 1359: *Pruyllans* (*CoDoACA* XII, 87).

HOMÒNIMS

Prullans, despoblat del municipi de Figols de la Conca (Pallars Jussà), que l'any 1970 va ser agregat al municipi de Tremp.

DOC. ANT. 1119-1124: *Prullans* (*Cart. Lavaix*, § 49.5); 1203: *Prollans* (ibid., § 70.16); 1359: *Prulans* (*CoDoACA* XII, 73).

ETIM. Noms de predi en -ANOS derivats del NP romà PROCLUS, forma sincopada de PROCULUS (Schulze, 620) que apareix sovint en les inscripcions, amb evolució -CL- > *ly* (cf. Aebischer, *Top.*, 126). J.F.C.

PRUNA, PRUNERA etc.

Apleguem ací una sèrie de NLL, on aquest mot sembla haver mantingut el sentit de 'gran esbarzer' que tenia PRUNUS en llatí i que té l'it. *pruno*; en part ja ho hem anticipat en el *DECat.* VI, 839b36-940a8 cf. 839b43ss.

1) St. Julià de *Pruna*, a l'alta Garrotxa, nom antic de *Ribelles*, llogaret i parròquia, agre. al mun. de Bassegoda. És país aspre i molt elevat, ben impropri per a arbres fruiters, com les pruneres. Altrament cf. més avall *Pruneres* infra que és allí prop.

MENC. ANT. 947: «in locum q. nuncupant Valle Ribellas vel in ipsa *Pruna*» (Alart, *Cart. Rouss*, 17); 973: «La Villa de Scalís» afronta per l'Est «in termino de *Talaxano* et in *Prunas*» (*Esp. Sagr.* XLIII, 415); a. 1000: «Ribellas cum villarunculis suis, id sunt *Pruna* et ---» (*MarcaH.*, c. 953).

2) A S. Martí de *Sobremunt* (Osona) també li diuen *S. M. de les Prunes* (altre país ple de bosquina i gens

de verger).

3) Avenc de *Pruna*, a Traiguera (xxvii, 48.26). Els avencs i coves sovint estan mig tapats per gatoses (cf. *Pruneres* infra).

4) Can *Prunamala*, te. St. Sadurní d'Anoia (1955); *mal* és ja indicatiu de planta punxenta; però el que trobo antic en aquest terme mun. és *Prunera* (cit. amb *Cabanyals*) a. 1188 (*Cart. St. Cugat* III, 317).

5) *La Prunera* en el Montnegre, cap a Horsavinyà. 1202: ipsa *Prunera*, afr. NE. de Casalins (*Cart. Rocarossa*, fº 10rº); 1225: *Pruneria* (id. fº 12rº). En l'índex de l'ed. Pons d'aquest cartulari, *Prunera* figura en els §§ 14, 16, 17 i 18.

6) Covetes de *Prunera* te. Morvedre (xx, 32.1), 15 potser continua el mateix nom que *La Prunera* te. Serra de Cald. xxx, 59.12.

En plural:

7) Cova de *Pruneres* boca tapada d'argelagar en els «Ecos» de Montserrat (1923, exc. 26)

8) *Pruneres*, Sta. Bàrbara de- a l'alta Garrotxa, vella ermita dalt d'un cim, uns 10 k. SE. del citat *Pruna* de Ribelles, muntanya molt emboscada i deserta, entre Oix i Escalles.

MENC. ANT. 965: *Pruneries* (Abadal, *Eixalada*, 194 i també en *MarcaH.*, c. 885).

9) En el te. de l'Espluga de Francolí: *Pruners* «aqua de *Pruneriis*» (Font Rius, *C.d. p.* § 82); 1151: «locus in castro de Espluga de Francolí».

10) 1180: «Rivus de *Prunariis*» (*Cart. Poblet*, p. 139); 1172: «riuum *Pruners*» afrontant amb Mirmanda (Kehr, *Papsturk.* p. 439).

11) *Les Pruneres* pda. de Vallibona (prop de Fonollosa (xxviii, 23.16).

12) *PRUNELLES*, Port de ~, a l'Alt Maestrat, a l'O. de la Mola d'Ares, prop de Catí (J. Roig *BSCG* XIV, 134) i d'Alcàsser.

MENC. ANT. 1157: «Portum de *Prunellas*» citat entre la Mola d'Ares i *Moxac(r)a* en les afrontacions d'Alcanyís p.p. Nic. de Sancho («Carta puebla de Alcañiz», p. 587).

En la Cròn. de Jaume I, el rei avançà a «la canada d'Ares e de là ---dè'l port de *Pruneles* es a *Salvasoria* e d'aquí passam a Sant Matheu --- e de port *Peníscola*» (§ 183 Casac. II, 108); 1249: afrs. de Morella: «la Salzedella --- per barrancum redit ad portum de *Prunelles* --- e t --- Canada d'Ares» (llegit a l'Arx. Cinctorres, xxvii, 10, 8., *BXCC* XV, 16). Sembla tractar-se d'un col·le. diminutiu PRUNÉTULA, més aviat que una evolució fon. de *prunairas* (moss. = cat. *pruneres*), amb dissimilació de les *r - r*. En tot cas és un país de bardissa no pas de fruiters.

13) La font i Cova de *Napri* te. Coratxà (Ports de Morella *IGC* '45 × '42), sembla dissimilació d'una forma com el fr. *nerprun* 'aranyó' NIGRUM PRUNUM.

14) *Pruedo* (*prunetum*) aran., *PVArgc.* 663a43.